

# USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Malé a soudců JUDr. Ivany Wolfové a JUDr. Radima Novotného ve věci

navrhovatele: AUTOAVANT DRUŽSTVO, IČO 48030261

sídlem Ďáblická 553/2, Praha 8

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem Václavské náměstí 776/10, Praha 1

za

účasti: Svaz českých a moravských výrobních družstev, IČO 00031712

sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení], LL.M.,

sídlem Jungmannova 745/24, Praha 1

o vyslovení neplatnosti vyloučení ze zájmového sdružení právnických osob, o odvolání účastníka proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. února 2024, č. j. 65 Cm 163/2023-63

## takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Účastník je povinen zaplatit navrhovateli k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 10 807,70 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

## Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným usnesením rozhodl, že vyloučení navrhovatele ze Svazu českých a moravských výrobních družstev (dále jen svaz) provedené rozhodnutím jeho představenstva ze dne 17. 5. 2023 ve spojení s usnesením 33. valného shromáždění svazu ze dne 19. 6. 2023 o zamítnutí odvolání navrhovatele proti rozhodnutí představenstva o vyloučení, je neplatné (výrok I.) a účastníku uložil povinnost zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 18 456 Kč ve stanovené lhůtě (výrok II.).

2. Z odůvodnění se podává, že rozhodl o návrhu, v němž navrhovatel tvrdil, že dopisem z 18. 5. 2023 mu bylo oznámeno, že jej představenstvo účastníka vyloučilo ze svazu pro nesplnění povinnosti dle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov účastníka, aniž mu byly sděleny podrobnosti o důvodech vyloučení. Navrhovatel se proti vyloučení odvolal k valnému shromáždění svazu dne 22. 5. 2023. To, na svém 33. valném shromáždění, rozhodlo o zamítnutí odvolání. Navrhovatel nebyl jako vyloučený člen na valné shromáždění pozván. Později (tj. až po svém vyloučení) se navrhovatel dozvěděl, že důvodem pro jeho vyloučení bylo údajné nedodržení písemné formy oznámení o spojení. Cílem svazu bylo vyloučit navrhovatele z jakéhokoli důvodu. [titul]. [příjmení] oznámil svazu propojení družstev e-maily z 11. 6. 2021, 29. 4. 2022, 20. 10. 2022, 2. 12. 2022. Navrhovateli nebylo umožněno se předem seznámit s důvody jeho vyloučení, ani vůči nim něco namítat. Porušení povinnosti navrhovatele tvrzené svazem nenaplňuje intenzitu závažného či hrubého porušení. Sankce vyloučení je zcela nepřiměřená ve vztahu k tvrzenému porušení stanov, které nemělo za následek žádné poškození či ohrožení práv svazu nebo jeho členů. Svaz nikdy po navrhovateli nepožadoval doplnění oznámení o spojení, u některých

oznámení vyčkával přes dva roky, než na základě tvrzených pochybení rozhodl o vyloučení. Takové jednání je v rozporu s dobrými mravy. Postup svazu je pomstou za kritiku a nesouhlas navrhovatele s novými stanovami.

3. Účastník s návrhem nesouhlasil a navrhl jeho zamítnutí. Navrhovatel nesplnil svoji povinnost oznámit spojení s jinými členskými družstvy, neučinil tak ve lhůtě a formě požadované stanovami. Teprve v návaznosti na korespondenci [jméno] [příjmení] adresovanou členům volených orgánů svazu a dalším družstvům, kterou podepisoval za několik družstev, dospěl účastník k utvrzujícímu závěru o spojení ve smyslu čl. 12 odst. 3 stanov svazu. Proto od 32. valného shromáždění nakládal s dotčenými družstvy jako se skupinou spojených družstev. Návrhu vytkl jeho nejasnost, když je třeba rozlišovat vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu svazu od neplatnosti vyloučení (§ 242, 258 o. z., které jsou odlišnými instituty. Vyslovení neplatnosti vyloučení člena spolku nelze obecně aplikovat na poměry zájmových sdružení právnických osob. Dotčená ujednání stanov byla shledána platnými, jak vyplývá z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. 6 Cmo 164/2022-373 z 3. 10. 2023. Pro vyloučení navrhovatele ze svazu byl dán zvláštní důvod zakotvený ve stanovách svazu., jenž nevyžaduje poskytnutí přiměřené lhůty k odstranění nedostatků svazem, ani závažné nebo hrubé porušení stanov členským družstvem. [ulice] členská družstva mají podle čl. 12 odst. 3, 4 stanov povinnost svaz o spojení informovat do 1 měsíce ode dne spojení s jinými družstvy a současně umožnit svazu toto spojení ověřit. Navrhovatel neoznámil spojení družstev řádně a včas, když e-maily [titul]. [příjmení] nelze považovat za řádné oznámení, neboť to může učinit pouze zákonem či smluvně oprávněná osoba, která je povinna doložit důvod a rozsah takového oprávnění a připojit k názvu dotčeného členského družstva svůj podpis uvedením informace vysvětlující její právní vztah k členskému družstvu označením funkce, pracovního zařazení tak, aby bylo zřejmé, že takové jednání nečiní vlastním jménem. E-maily [titul]. [příjmení] výše uvedené nesplňovaly. I kdyby byly řádným oznámením, nejednalo se o včasné oznámení, neboť nebylo učiněno do 1 měsíců od vzniku spojení. Nadto navrhovatel neumožnil svazu ověřit oznamované spojení, neboť jeho součástí ani součástí další korespondence nebyly žádné dokumenty. Při rozhodování o vyloučení bylo postupováno v souladu se zákonem, stanovami i jednacím a volebním řádem svazu. Ze stanov nevyplývá povinnost umožnit dotčenému členskému družstvu možnost předem se vyjádřit k rozhodnutí o vyloučení. Navrhovatel měl možnost se k zamýšlenému vyloučení vyjádřit na 32. valném shromáždění svazu, neučinil tak, a to ani v odvolání proti rozhodnutí představenstva o vyloučení k 33. valnému shromáždění. Oznámení o vyloučení bylo určité, nebylo nutné jej odůvodnit.

4. Soud prvního stupně zjistil, že navrhovatel byl členem svazu s členským podílem sestávajícím se z členského vkladu 10 000 Kč a majetkového podílu ve výši 1 344 551 Kč E-maily z 11. 6. 2021, 29. 4. 2022, 20. 10. 2022 a 2. 12. 2022, zaslanými JUDr. Čápovi, sdělil [titul]. [příjmení], že došlo k personálnímu a kapitálovému propojení v e-mailech citovaných družstev. V reakci na ně JUDr. Čáp dne 29. 4. 2022 odpověděl, že informuje kolegy na odboru poradenských a podnikatelských služeb, kteří vedou evidenci družstev. Obdobným způsobem reagoval na e-mail z 2. 12. 2022 E-mailovou adresu [email] používal [titul]. [příjmení] při komunikaci s účastníkem opakovaně, aniž by kdokoliv zpochybnil, že jmenovaný je osobou oprávněnou za „spojená družstva“ jednat. JUDr. Čápem byl v komunikaci vůči [jméno] [příjmení] používán e-mail [email] [titul]. [jméno] [příjmení], jako předseda svazu, komunikoval s výše uvedenými osobami, a uvedené e-mailové adresy, shodně jako vůči ostatním předsedům výrobních družstev. Stejně s [titul]. [příjmení] komunikovala i [jméno] van [příjmení] ve věci zastupování družstev [jméno] [příjmení] na 31. valném shromáždění svazu. Na 32. valném shromáždění svazu (konaném 13. 4. 2023) bylo s navrhovatelem jednáno jako se spojeným družstvem. Dne 25. 4. 2023 legislativní komise představenstva svazu na svém jednání dospěla k závěru, že jsou dány důvody pro vyloučení všech družstev spojených osobou [jméno] [příjmení] z důvodu nedodržení formy oznámení o spojení ve smyslu čl. 12 odst. 4 stanov. Na zasedání konaném 17. 5. 2023 rozhodlo

představenstvo svazu o vyloučení navrhovatele z důvodu podle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. O tom byl navrhovatel uvědomen dopisem [titul]. Dosedla z 18. 5. 2023. Dne 22. 5. 2023 se navrhovatel proti vydanému rozhodnutí odvolal k valnému shromáždění s odůvodněním, že toto rozhodnutí bylo přijato na základě neplatného, resp. nicotného ustanovení stanov a navrhovatel se nedopustil porušení stanov, které by opravňovalo účastníka navrhovatele ze svazu vyloučit. Nadto skutečným důvodem pro vyloučení navrhovatele byla pomsta za kritiku ze strany [jméno] [příjmení] ve vztahu k účastníku. Dalším skutečným důvodem pro vyloučení je odvěta představenstva za žádost navrhovatele o prověření činnosti představenstva ze dne 23. 3. 2022 směřující ke kontrolní komisi. Dopisem z 15. 6. 2023 byl navrhovatel informován o projednání jeho odvolání s tím, že rozhodnutí nebylo zrušeno a bylo postoupeno 33. valnému shromáždění konanému 19. 6. 2023. Dopisem z 5. 5. 2023 (zaslaným členským družstvům) předseda představenstva svazu svolal na 19. 6. 2023 33. valné shromáždění svazu. To se konalo dne 19. 6. 2023 a rozhodlo o zamítnutí odvolání navrhovatele proti rozhodnutí představenstva o vyloučení navrhovatele. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2022, č. j. 74 Cm 20/2017-325 byla vyslovena neplatnost usnesení 25. valného shromáždění svazu ze dne 27. 6. 2016 v bodech 3.6 a 3.7, jimiž bylo zavedeno omezení hlasovacích práv členských družstev (viz čl. 12 stanov). Toto usnesení bylo změněno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 10. 2022, č. j. 6 Cmo 164/2022-373 tak, že návrh na vyslovení neplatnosti výše uvedeného usnesení byl zamítnut.

5. Na základě výše uvedeného soud prvního stupně uzavřel, že účastník byl založen jako zájmové sdružení právnických osob podle § 20f a násl. o. z. Navrhovatel byl jeho členem až do svého vyloučení rozhodnutím představenstva svazu ze dne 17. 5. 2023 E-maily z 11. 6. 2021, 29. 4. 2022, 20. 10. 2022, 2. 12. 2022 sdělil [titul]. [příjmení] [jméno] [příjmení] (řediteli legislativně právního odboru svazu), že došlo k personálnímu a kapitálovému propojení navrhovatele s dalšími družstvy v e-mailech uvedených (osm družstev propojených osobou [jméno] [příjmení], který se stal předsedajícím členem statutárních orgánů družstev). E-mailovou korespondenci svaz obdržel, jak vyplývá se stanoviska legislativní komise představenstva ze dne 15. 5. 2023 a odpovědi JUDr. Čápa. Neobstojí proto tvrzení účastníka, že si propojení těchto družstev dovodil sám z písemné komunikace s [jméno] [příjmení]. Na 32. valném shromáždění svazu dne 13. 4. 2023 bylo uloženo představenstvu účastníka projednat vyloučení členských družstev spojených osobou [jméno] [příjmení] a při splnění podmínek pro vyloučení o nich rozhodnout. Představenstvu bylo dále uloženo zařadit na jednání 33. valného shromáždění účastníka hlasování o vyloučení těchto družstev. Tyto záležitosti nebyly součástí pozvánky na 32. valné shromáždění a ani dodatečně nebylo hlasováno o jejich zařazení na pořad jednání. Z výše uvedeného vyplývá, že 32. valné shromáždění nemělo povědomost o konkrétních důvodech pro vyloučení navrhovatele a s ním spojených družstev. Po konání 32. valného shromáždění se důvody pro vyloučení zabývala legislativní komise představenstva účastníka a dospěla k závěru, že oznámení učiněná [titul]. [příjmení] v e-mailové komunikaci nejsou řádným oznámením o spojení družstev s ohledem na to, že nebyla opatřena elektronickým podpisem a nelze k nim proto přihlížet. Jsou tak dány důvody pro vyloučení daných družstev. Dne 17. 5. 2023 rozhodlo představenstvo o vyloučení navrhovatele ze svazu, což mu bylo oznámeno dopisem [titul]. Dosedla z 18. 5. 2023. Jako důvod vyloučení bylo uvedeno nesplnění povinnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov, bez uvedení konkrétního důvodu. Součástí oznámení nebyly žádné přílohy. Navrhovatel se proti tomuto rozhodnutí odvolal dne 22. 5. 2023 k valnému shromáždění účastníka, ve kterém požádal o umožnění účasti na projednání jeho odvolání za účelem své obrany. Dopisem z 15. 6. 2023 byl navrhovatel [titul]. Dosedlem informován o projednání svého odvolání představenstvem s tím, že představenstvo své rozhodnutí nezměnilo a odvolání bude postoupeno 33. valnému shromáždění konanému 19. 6. 2023. Valné shromáždění pak dne 19. 6. 2023 rozhodlo o zamítnutí odvolání navrhovatele. Pro účely jeho rozhodnutí připravilo představenstvo svazu dne 15. 6. 2023 stanovisko, které koresponduje se stanoviskem legislativní komise představenstva z 15. 5. 2023 a 12. 6. 2023.

6. Věc právně posoudil podle § 20f o. z., 3051 o. z., 239-260 o. z. a dále vyšel z judikatury Nejvyššího soudu vymezenou v bodě 14.-30 odůvodnění napadeného usnesení.

7. Uzavřel, s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu z 29. 6. 2021, č. j. 27 Cdo 3585/2019, že předmět návrhu i navržený petit jsou zcela určité. Zájmové sdružení právnických osob je právnickou osobou sui generis stojící na členském principu a odpovídá majetkem za nesplnění svých povinností. Naplňuje znaky korporace (§ 210 o. z.) a zapisuje se do spolkového rejstříku. Rozhodnutí orgánů zájmového sdružení právnických osob vyvolávající následky jsou právními jednáními ve smyslu § 545 o. z., která mohou být stížena vadami, které způsobují neplatnost či zdánlivost právních jednání (viz usnesení Nejvyššího soudu z 11. 12. 2019, sp. zn. 27 Cdo 445/2018). Žádný právní předpis neupravuje institut přezkumu vad rozhodnutí orgánu zájmového sdružení tak, jak to pro jiné korporace činí úprava neplatnosti rozhodnutí jejich orgánů (viz § 258 a násl. o. z., § 191 a násl., § 428 a násl., § 663 ZOK). Tato úprava vylučuje použití obecných pravidel pro následky vad právního jednání, jak upravena v o. z., ve vztahu k obchodním korporacím platí zvláštní právní úprava neplatnosti rozhodnutí orgánů korporace, která sleduje zásadu minimalizace zásahu do jejích vnitřních poměrů, a to jen v zákonem stanovených případech a za zákonem stanovených podmínek (srovnej usnesení Nejvyššího soudu z 29. 6. 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004, ze dne 25. 11. 2015 sp. zn. 29 Cdo 4235/2013). [obec] minimalizace zásahů, která se uplatní i ve vztahu k zájmovým sdružením, nemůže mít za následek, že se nebude možno dovolat porušení soukromých práv u soudu. [příjmení], do jejichž práv bylo zasazeno rozhodnutím orgánu zájmového sdružení, musí mít v nezbytně nutném rozsahu prostředek nápravy (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 28. 1. 2015, sp. zn. 29 Cdo 1736/2013). Institut přezkumu rozhodnutí orgánů je ve vztahu ke spolkům upraven a tuto úpravu lze analogicky použít i na úpravu zájmových sdružení. Je proto na posouzení dané věci možné aplikovat § 258-260 o. z. [příjmení] návrhu je formulován v souladu se zákonem (§ 242 o. z.), když navrhovatel se domáhá neplatnosti vyloučení z účastníka, čímž dojde k zneplatnění všech rozhodnutí orgánů svazu vydaných v procesu vyloučení (srovnej usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1703/2019). Je přitom nerozhodné, že navrhovatel označuje účastníky řízení termíny sporného řízení. Dané řízení je řízením nesporným upraveným v § 90 odst. 1 z. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího soudu z 19. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3307/2016).

8. Aktivní legitimace navrhovatele je dána tím, že je vyloučeným členem svazu, který využil řádný opravný prostředek definovaný ve stanovách svazu, podal včasné a odůvodněné odvolání proti rozhodnutí představenstva o vyloučení k valnému shromáždění, které jeho odvolání zamítlo. Návrh byl podán ve lhůtě podle § 242 o. z., tj. do tří měsíců ode dne doručení konečného rozhodnutí orgánu svazu v procesu vyloučení, resp. od dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl. Návrh byl k soudu podán 22.8.2023, rozhodnuto o vyloučení bylo 19. 6. 2023.

9. V řízení vedeném u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 6 Cmo 164/2022 byla posuzována neplatnost čl. 12 stanov účastníka týkajícího se omezení hlasovacích práv družstev, definice kapitálového a personálního propojení a oznamovací povinnosti, kdy tento soud dospěl k závěru, že tato ujednání nelze považovat za neplatná. Za platná je proto třeba považovat i ujednání čl. 5 odst. 2 stanov zakotvující zvláštní důvod pro vyloučení člena svazu spočívající v nesplnění povinnosti dle § 4 odst. 2 písm. g) stanov. Vzhledem k tomu, že si členská družstva ve stanovách platně zakotvila omezení hlasovacích práv, je plnění oznamovací povinnosti spojených družstev zásadní pro chod svazu, protože svaz musí být před konáním každého valného shromáždění schopen posoudit, zda dochází k omezení hlasovacích práv některých členů, neboť to má vliv na rozhodovací proces valného shromáždění, jakož i platnost přijatých rozhodnutí. Postižení členského družstva, které oznamovací povinnost nesplní, lze proto považovat za legitimní prostředek ochrany zájmů malých družstev, jež si malá i velká družstva dobrovolně zakotvila do stanov na 25. valném shromáždění.

10. Definice spojených družstev v čl. 12 odst. 3 stanov je ujednání určité. Předmětná ujednání nejsou neplatná ani pro nemožnost splnění oznamovací povinnosti. Platné je i ujednání čl. 5 odst.

2 stanov zakotvující zvláštní důvod pro vyloučení člena svazu spočívající v neplnění povinnosti dle § 4 odst. 2 písm. g) stanov.

11. Pro platné vyloučení navrhovatele ze svazu nebylo zapotřebí předchozí výzvy k odstranění nedostatků ani dosažení intenzity hrubého porušení stanov či společných zájmů členských družstev ve smyslu čl. 5 odst. 2 stanov. Podle § 239 odst. 1 o. z. totiž platí, že neurčí-li stanovy něco jiného, může spolek vyloučit člena, který závažně porušil povinnost vyplývající z členství a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku. Stanovy spolku, tím spíše stanovy zájmového sdružení mohou zakotvit jako důvod vyloučení člena i skutečnosti, které nemají povahu závažného porušení povinnosti vyplývající z členství, bez nutnosti člena vyzvat k nápravě.

12. I přes výše uvedené soud uzavřel, že vyloučení navrhovatele neproběhlo v souladu se zákonem a stanovami. Nepřisvědčil názoru svazu, že se na něj neaplikuje § 240 odst. 2 věta druhá o. z. (příležitost seznámit se s návrhem na vyloučení, žádat vysvětlení a uvést i doložit vše co je ku prospěchu člena proti němuž návrh směřuje). Takové pravidlo vychází z povinnosti vzájemné loajality korporace a jejích členů (§ 212 odst. 1 o. z.) a obecných zásad spravedlnosti a poctivosti, z nichž povinnost vzájemné loajality pramení (§ 6 odst. 1, § 8 o. z.), které platily i za účinnosti o. z. do 31. 12. 2013.

13. Svaz navrhovateli neposkytl možnost obrany. S konkrétními důvody pro vyloučení jej neseznámil a neučinil tak ani v oznámení o vyloučení. Vzhledem k tomu, že oznámení o vyloučení obsahovalo pouze obecný odkaz na čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov, navrhovatel důvod vyloučení neznal, pak mu nelze klást k tíži, že své odvolání k valnému shromáždění podrobněji neodůvodnil.

14. Vzhledem k tomu, že oznámení o vyloučení neobsahuje specifikaci důvodu vyloučení a ty nebyly navrhovateli sděleny ani jiným způsobem, aby se vůči nim mohl bránit nejpozději v odvolání k valnému shromáždění, je vyloučení navrhovatele se svazu neplatné po porušení § 240 odst. 2 věta druhá o. z. a čl. 16 odst. 6 stanov, neboť oznámení o vyloučení nelze považovat za řádné oznámení rozhodnutí představenstva.

15. S ohledem na konkrétní skutkové okolnosti vše nasvědčuje tomu, že navrhovatel byl vyloučen nikoli z důvodu ochrany oprávněných zájmů svazu a jeho členů, ale ve snaze ukončit účast navrhovatele a dalších spojených družstev ve svazu z jakéhokoliv důvodu.

16. Oznámení [titul]. [příjmení] v e-mailové komunikaci je třeba považovat za řádné oznámení o spojení ve smyslu čl. 12 odst. 4 stanov svazu. Písemnou formu splňuje i e-mail s prostým elektronickým podpisem. Nebylo sporu o tom, že e-maily odeslal [titul]. [příjmení]. Je přitom nerozhodné, že [titul]. [příjmení] odesílal oznámení z pracovního e-mailu ředitele RIQ Investments a.s., neboť z e-mailů s doménou této akciové společnosti I. [příjmení] (stejně jako [jméno] [příjmení]) se svazem komunikovali ohledně záležitostí svazu, takže svazu muselo být z obsahu e-mailů, dosavadní zavedené praxe zřejmé, že [titul]. [příjmení] neučinil oznámení za RIQ Investments a.s.

17. [titul] [příjmení] je od 1. 4. 2021 členem představenstva navrhovatele. Zastupuje je samostatně předseda představenstva nebo společně místopředseda a člen představenstva. [titul]. [příjmení] ve všech e-mailech uvedl, že oznámení činí jménem [jméno] [příjmení], tj. předsedy představenstva a dalších družstev. Současně byly e-maily v kopii zaslány [jméno] [příjmení] na e-mailovou adresu, jejímž prostřednictvím on sám se svazem komunikoval a ten se proti sdělení [titul]. [příjmení] nijak nebránil. Svazu proto muselo být zřejmé i s přihlédnutím k dosavadní praxi, že [titul]. [příjmení] oznámení činí jako člen statutárního orgánu navrhovatele pověřený k tomu jeho předsedou, tj. osoba k tomu oprávněná.

18. Z čl. 12 odst. 4, 5 stanov nevyplývá povinnost spojeného členského družstva přikládat k oznámení o spojení dokumenty, které spojení osvědčují. Z čl. 12 odst. 5 stanov vyplývá právo

představenstva svazu do dokumentů členských družstev nahlížet a povinnost družstva toto nahlížení a ověření umožnit. K porušení čl. 12 odst. 5 stanov tak nedošlo. Nadto taková skutečnost nebyla důvodem pro vyloučení navrhovatele ze svazu. Porušením tohoto ustanovení svaz argumentoval poprvé až v průběhu soudního řízení a v podkladových dokumentech pro rozhodnutí představenstva o vyloučení o něm není zmínka.

19. Jediné porušení navrhovatele spočívá v tom, že spojení s některými družstvy neoznámil v jednoměsíční lhůtě od jejich vzniku. K oznámení o spojení však došlo, čímž bylo odstraněno ohrožení zájmů svazu a jeho členských družstev, které byly důvodem zakotvení oznamovací povinnosti a jejím porušení souvisejícího důvodu vyloučení ve stanovách. Účastník netvrdil, že by pozdní oznámení o spojení mělo jakékoliv negativní důsledky. I přesto 32. valné shromáždění uložilo představenstvu úkol prověřit důvody pro vyloučení družstev spojených osobou [jméno] [příjmení], najde-li je, družstva vyloučit s tím, že neučiní-li tak, rozhodne o vyloučení samo valné shromáždění. Jako důvody pro vyloučení navrhovatele a dalších spojených družstev byly ex post shledány údajné nedostatky formy oznámení a opožděnost některých oznámení. Přitom k prvním spojení a oznámení došlo již v roce 2021 a k poslednímu 1. 12. 2022, tj. půl roku před vyloučením navrhovatele, přičemž poslední oznámení bylo učiněno včas. Navrhovatel byl následně vyloučen, aniž mu byla poskytnuta možnost obrany, a aniž mu byly sděleny důvody vyloučení.

20. Vyloučení navrhovatele ze svazu je tak nepřiměřeným zásahem do členských práv navrhovatele, rozporný s dobrými mravy, jež nepoživá právní ochrany (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. 27 Cdo 2613/2018).

21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 1 odst. 3 z. ř. s. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř.

22. Účastník ve včasné odvolání navrhl změnu napadeného usnesení tak, že návrh navrhovatele bude zamítnut a navrhovateli uložena povinnost zaplatit účastníku náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů. Soud nesprávně aplikoval na danou problematiku zákonná ustanovení a judikaturu týkající se spolků a obchodních korporací, a nikoliv zájmových sdružení. Nesprávně rozhodl o neplatnosti vyloučení navrhovatele ze svazu podle § 242 o. z., když dle ustálené rozhodovací praxe mělo být rozhodnuto o vyloučení člena ze zájmového sdružení za analogické aplikace § 258 o. z. Účastník je zájmovým sdružením podléhajícím právní úpravě zakotvené v § 20f a násl. o. z. Judikatura vychází z obecné nemožnosti aplikace právních předpisů upravujících spolky a obchodní korporace (srovnej usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3585/2019 z 29. 6. 2021). Výše uvedené podporuje i ust. § 3051 o. z. Žádná jiná spojená družstva, než ta propojená osobou [jméno] [příjmení] neměla problém splnit povinnost zakotvenou v čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. Možnost vyloučení členského družstva pro neplnění povinnosti dle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov upravuje § 20h o. z. Svaz nemohl porušit ust. § 242 odst. 2 věta druhá o. z., neboť toto ustanovení dopadající na spolky se na projednávanou věc neaplikuje, a to ani za použití analogie. I pokud by dané ustanovení bylo aplikovatelné na projednávanou věc, pak neobstojí, neboť stanoví povinnost spolku seznámit dotčeného člena s návrhem na jeho vyloučení a poskytnout mu možnost se k návrhu vyjádřit, pak se týká situace před případným rozhodnutím orgánu spolku o vyloučení člena ze spolku, a nikoliv situace po rozhodnutí o vyloučení člena ze spolku. Existuje vzájemný rozpor mezi závěrem, že svaz neseznámil navrhovatele s důvody jeho vyloučení před jeho vyloučením ze svazu, a tudíž porušil § 242 odst. 2 věta druhá o. z. a závěrem, že dle čl. 5 odst. 2 stanov neměl svaz povinnost seznámit navrhovatele s důvody jeho vyloučení před jeho vyloučením ze svazu. Takový rozpor zakládá nepřezkoumatelnost usnesení pro nedostatek důvodů. Nesprávný je i závěr, že svaz neuvedl v oznámení o vyloučení navrhovatele ze svazu důvod pro vyloučení, když z oznámení o vyloučení vyplývá, že důvodem pro vyloučení bylo nesplnění povinnosti zakotvené v čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. Takto vymezený důvod pro vyloučení je v souladu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2010 sp. zn. 29 Cdo 4151/2009. Je chybou navrhovatele, že své odvolání proti rozhodnutí o vyloučení podrobně neodůvodnil. Nesprávný je závěr soudu prvního stupně,

že je dán důvod neplatnosti vyloučení navrhovatele pro údajné porušení čl. 16 odst. 6 stanov účastníkem. V projednávané věci je dán důvod pro vyloučení navrhovatele ze svazu pro nesplnění jeho povinnosti zakotvené v čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. Je povinnosti členského družstva ve lhůtě 1 měsíce od spojení informovat svaz o svém kapitálovém či personálním propojení a současně má povinnost svazu toto propojení umožnit ověřit. E-mail [titul]. [příjmení] není právním jednáním za dotčená družstva včetně navrhovatele a není ani oznámením o spojení. [titul]. [příjmení] nebyl osobou oprávněnou za navrhovatele jednat. Je proto nerozhodné, že e-mail byl opatřen prostým elektronickým podpisem. Nadto oznámení nebylo učiněno včas. Nesprávný je závěr soudu prvního stupně, že e-maily z 29. 4. 2022, 20. 10. 2022, 2. 12. 2022 jsou řádným oznámením o spojení družstev, a že [titul]. [příjmení] byl osobou oprávněnou za navrhovatele oznámení učinit. Nelze také dovodit, že tyto e-maily je možné považovat za platné a účinné právní jednání dotčených družstev. Z důvodů uvedených v bodě 91. odvolání považuje účastník postup svazu pro rozhodování o vyloučení navrhovatel za souladný se zákonem, stanovami a jednacím a volebním řádem. Navrhovatel porušení povinnosti zakotvené v čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov dosud nenapravil, svoji povinnost dosud nesplnil.

23. Navrhovatel navrhl potvrzení napadeného usnesení pro jeho věcnou správnost. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1703/2019 ze dne 16. 12. 2020 a odbornou literaturu uvedl, že řízení o vyslovení neplatnosti vyloučení podle § 242 o. z. není samostatným druhem řízení, ale pouze řízením o vyslovení neplatnosti orgánů korporace, které rozhodly o vyloučení jejího člena. Provázanost ust. § 242 a 258 o. z. je zřejmá. I rozhodnutí Nejvyššího soudu z 26. 3. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2228/2017 analogicky používá § 242 o. z. pro účely rozhodování specifické korporace, tj. politické strany. Nejvyšší soud ve vztahu k účastníku dovodil, že není důvodu, aby rozhodnutí orgánů zájmového sdružení právnických osob, na rozdíl od rozhodnutí orgánů jiných korporací, nemohla být přezkoumána soudem. Shledal ve své judikatuře podobnost mezi zájmovým sdružením právnických osob a spolky, a dovodil proto analogickou aplikaci o. z. týkající se ochrany členských práv. Odkaz na konkrétní ust. § 258-260 o. z. nevylučuje, možnost analogického použití ust. § 240 – 242 o. z. Rozhodnutí Vrchního soudu č. j. 6 Cmo 164/2022-373 dle názoru navrhovatele neobsahuje srovnání autonomie rozhodování zájmového sdružení a spolku, ale pouze srovnání s obchodní korporací, tj. právnickou osobou od spolku odlišnou. Rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 27 Cdo 3585/2019-269 uvádí, že zájmové sdružení právnických osob a spolky jsou zpravidla zakládány za stejným účelem. Účastník jako zájmové sdružení právnických osob je povinen podle § 212 odst. 1 o. z. šetřit práva a oprávněné zájmy svých členů, tj. je zde dána zákonná povinnost vzájemné loajality mezi účastníkem a jeho členy, která vyplývá z principu poctivosti a spravedlnosti zakotvené v § 6 a § 8 o. z. Není důvod, aby na projednávanou věc nebyly aplikovány závěry vyslovené v judikatuře specifikované v bodě 18 vyjádření navrhovatele. Dále zopakoval svoji argumentaci uvedenou v podaném návrhu, z níž dovozuje, že nejsou dány důvody pro vyloučení navrhovatele ze zájmového sdružení. Zdůraznil, že v rozhodnutí o vyloučení nebyly skutkově vymezeny důvody pro vyloučení, účastník je v průběhu řízení měnil, resp. doplňoval. Navrhovatel proto neměl možnost bránit a obhájit svá členská práva za situace, kdy ani nevěděl, pro jaké jednání nebo tvrzené vady v jednání je vylučován. Z tohoto pohledu je bezpředmětné, jestli mu měly být důvody sděleny před přijetím rozhodnutí o vyloučení nebo alespoň nejpozději v rámci takového rozhodnutí. Nebyly splněny podmínky pro vyloučení z důvodu nesplnění povinnosti dle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. Zopakoval, že s ním bylo jako se spojeným družstvem jednání již na 32. valném shromáždění. Oznámení o spojení bylo realizováno vůči účastníku způsobem popsáním v návrhu. Není pravdou, že by navrhovatel upřednostnil své vyloučení ze svazu a vyplacení vypořádacího podílu. Pokud by neměl zájem být členem účastníka, mohl ze svazu vystoupit, jak mu umožňují stanovy. I v takovém případě by měl nárok na vypořádací podíl. V případě preference zájmu o vyplacení vypořádacího podílu by se jistě nebránil podáním tohoto návrhu. Od údajného opožděného oznámení uplynulo téměř dva roky. V tomto období se konala tři valná shromáždění, byla učiněna tři další oznámení o spojení. [příjmení] jiné za navrhovatele. S navrhovatelem bylo

jednáno jako se spojeným družstvem. Již z toho plyne, že nejsou dány důvody pro vyloučení navrhovatele z účastníka. Podle rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 152/2019 již samotné nepřiměřené otálení s vyloučením člena způsobuje neplatnost takového vyloučení. V posuzovaném případě se jednalo o vyloučení člena družstva s odstupem jednoho roku od události, která toto vyloučení odůvodňovala. Při svém rozhodování vyšel tento soud také z rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 90/06 a Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4916/2015 z 1. 12. 2016. Princip zákazu nepřiměřeného otálení vyplývá také z další judikatury navrhovatelem citované v bodě 53. jeho vyjádření. Účastník netvrdil, že by došlo k jakémukoliv poškození svazu. Oznamující členská družstva jsou malými družstvy, nikoliv velkými, jak uvádí účastník, a neuplatní se proto účastníkem tvrzený princip ochrany malých družstev před velkými družstvy.

24. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a násl. o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3 z. ř. s. a neshledal odvolání důvodné.

25. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. 27 Cdo 3585/2019 vyplývá, že navrhovatel jako bývalý člen účastníka, který je zákonným sdružením právnických osob, se může u soudu domáhat rozhodnutí, kterým bude vyslovena neplatnost rozhodnutí orgánu účastníka pro jeho rozpor se zákonem nebo stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánu spolku.

26. Projednávaná věc podléhá režimu zák. č. 282/2013 Sb., tj. jedná se o řízení nesporné. Z podaného návrhu vyplývá, že navrhovatel se domáhal neplatnosti svého vyloučení z účastníka podle § 242 o. z., ačkoliv ze žaloby se podává, že je napadána platnost rozhodnutí orgánu účastníka. Jak vyplývá z rozhodnutí soudu prvního stupně byla tímto soudem posuzována platnost rozhodnutí orgánu účastníka, čemuž odpovídá i výrok napadeného usnesení. Takový postup je v souladu se závěry judikatury výše citované i v souladu se zákonem. Nelze ani pominout, že žaloba o vyloučení člena je považována za zvláštní případ žaloby o neplatnost rozhodnutí orgánu spolku ve smyslu § 258 o. z., tzn. důsledky takových rozhodnutí jsou totožné.

27. Je správný závěr soudu prvního stupně, že žaloba byla podána včas, tj. ve lhůtě tří měsíců od okamžiku, kdy se navrhovatel mohl dozvědět o rozhodnutí valného shromáždění účastníka, kterým bylo rozhodnuto o odvolání navrhovatele proti rozhodnutí představenstva účastníka a které již nebylo možné napadnout u žádného orgánu účastníka (§ 259 o. z., srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 5859/2016).

28. Lze souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že účastník je právnickou osobou, „sui generis“, jejíž režim podléhá úpravě § 20f o. z. Platí, že je ponecháno na vůli zakladatelů právnické osoby, jakým způsobem upraví zakladatelským právním jednáním (stanovami) své vnitřní poměry, otázky členství, případně další práva a povinnosti. Členové zájmových sdružení právnických osob i osoby mající na tom zájem hodný právní ochrany se mohou u soudu domáhat vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu sdružení. V takém případě není ospravedlnitelné, aby rozpor rozhodnutí zájmového sdružení právnických osob se stanovami nebo zákonem byl hodnocen jinak než rozpor rozhodnutí orgánů spolků nebo družstev se stanovami nebo zákonem, resp. aby nebylo možné aplikovat judikaturu Nejvyššího soudu týkající se spolků nebo družstev, bylo-li jejich předmětem rozhodnutí o vyslovení neplatnosti rozhodnutí jejich orgánů.

29. Navrhovatel byl vyloučen z účastníka z důvodu nesplnění povinnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov. Čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov upravuje povinnost členského družstva informovat svaz o svém kapitálovém či personálním spojení s jinými členskými družstvy podle čl. 12 odst. 3, 4 a umožnit svazu tuto skutečnost ověřit podle čl. 12 odst. 5. Podle čl. 12 odst. 4 stanov je pak stanovená povinnost limitována lhůtou jednoho měsíce od data, kdy ke skutečnosti došlo. Podle čl. 12 odst. 3 stanov se za spojená členská družstva považuje, jestliže se stejná osoba (členské družstvo, jeho člen nebo zmocněnec člena statutárního orgánu či kontrolní komise členského družstva, jde-li o člena, který je právnickou osobou) podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech

druhého členského družstva nebo více členských družstev, a tento podíl představuje alespoň 25 % základního kapitálu nebo 25 % hlasovacích práv těchto družstev jednotlivě, nebo jestliže stejná osoba působí ve statutárním orgánu či kontrolní komisi jejího členského družstva, anebo je zmocněncem člena statutárního orgánu či kontrolní komise členského družstva, jde-li o člena, který je právnickou osobou. Vzhledem k tomu, že členská družstva mohou být považována za spojená na základě odlišných skutkových okolností, pak pouhý odkaz na ustanovení stanov, z nichž vyplývá důvod vyloučení (čl. 4 odst. 2 písm. g/ stanov) bez současného vymezení skutečností, z nichž je dovozen důvod pro vyloučení, není dostatečně určitým vymezením důvodů pro vyloučení navrhovatele z účastníka. Nepostačí, pokud představenstvo vydalo své rozhodnutí vedeno stanoviskem legislativní komise účastníka z 15. 5. 2023, ve kterém je uveden jako důvod pro vyloučení nedodržení formy oznámení. Toto stanovisko netvořilo přílohu vydaného rozhodnutí a navrhovatel nebyl s jeho obsahem seznámen. Nemohlo tak dojít ke zhojení nedostatku spočívajícím v absenci konkrétních důvodů pro vyloučení. Důsledkem pak bylo, že navrhovatel se v odvolání nemohl kvalifikovaným způsobem bránit, tj. nemohl uvést konkrétní skutečnosti na svoji obranu. Důvody pro vyloučení pak byly fakticky řešeny až v rámci řízení o projednávané věci. Odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4151/2009 z 16. 11. 2010 není přílehlavý. Nejvyšší soud v něm uzavřel, že důvod vyloučení člena družstva nemusí být v usnesení o vyloučení uvedený v podobě odkazu na článek stanov, postačí označení jednání podřaditelné pod alespoň jeden z důvodů vyloučení uvedený ve stanovách. V projednávané věci však rozhodnutí obsahovalo odkaz na příslušné ustanovení stanov, absentovalo však popis jednání, kterým navrhovatel naplnil příslušné ustanovení stanov.

30. Závěr soudu prvního stupně, že navrhovatel splnil svoji oznamovací povinnost podle čl. 4 odst. 2 písm. g) stanov, lze považovat za správný. Z provedeného dokazování vyplývá, že [titul]. [příjmení] čtyřmi e-maily (z 11. 6. 2021, 29. 4. 2022, 20. 10. 2022 a 2. 12. 2022) sdělil JUDr. Čápovi, že došlo k personálnímu a kapitálovému propojení družstev v e-mailech specifikovaných. Na valném shromáždění účastníka, které se konalo 13. 4. 2023, bylo s navrhovatelem jednáno jako se spojeným družstvem. V dubnu 2023 bylo vydáno stanovisko legislativní komise představenstva účastníka, které dospělo k závěru, že z důvodu nedodržení formy oznámení podle čl. 12 odst. 4 stanov jsou dány důvody pro vyloučení všech družstev spojených osobou [jméno] [příjmení]. Dne 18. 5. 2023 rozhodlo představenstvo o vyloučení navrhovatele ze svazu. Tvrděné nedostatky oznámení musely být účastníku zřejmé v okamžiku, kdy mu byly doručeny. [titul]. [příjmení] byl osobou, která ze své e-mailové adresy s účastníkem (resp. JUDr. [příjmení]) komunikovala. O tom, že vůči způsobu oznámení účastník ničeho nenamítal, resp. se podle něj choval, svědčí i to, že na 32. valném shromáždění s navrhovatelem jednal jako se spojeným družstvem, stejně jako s ostatními spojenými družstvy. Pokud měl účastník výhrady vůči formě oznámení o spojení, bylo na něm, aby neprodleně rozhodl z toho důvodu o vyloučení navrhovatele z účastníka a neučinil tak až v květnu 2023. Nepochybně tak mohl učinit již na 32. valném shromáždění konaném 13. 4. 2023, kde ještě s navrhovatelem jednal jako se spojeným družstvem. I takové jednání svědčí o tom, že účastník považoval oznámení o spojení za řádné. O vyloučení navrhovatele z účastníka mohlo být představenstvem rozhodnuto i bez pokynu daného valným shromážděním.

31. Obstojí i závěr, že oznámení o spojení bylo učiněné za navrhovatele [titul]. [příjmení] jako osobu oprávněnou za něj jednat. Jak z dokazování vyplynulo, e-mailová komunikace výše uvedená, jejímž obsahem bylo oznámení podle čl. 12 odst. 4 stanov jménem družstev v nich uvedených, byla podepsána [titul]. [jméno] [příjmení] (pod jeho jménem uvedeno finanční ředitel RIQ Investments a.s.) a byla zaslána z adresy [email]. Obsahem e-mailu je sdělení o splnění povinnosti dle čl. 12 odst. 4 stanov. Z Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 z 23. 7. 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES jsou elektronickým podpisem data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou

s nimi logicky spojena a která podepisující osoba používá k podepisování. Je nerozhodné, že u jména a příjmení odesílající osoby byl uveden údaj o jeho postavení finančního ředitele RIQ Investment a že oznámení bylo učiněno z e-mailové adresy výše uvedené. Z postupu JUDr. Čápa, který e-maily přeposlal, „kompetentním osobám“, svědčí o tom, že ani on neměl pochybnosti o tom, čeho se oznámení týká, co je jeho důvodem a kdo jej učinil. Nikdo ostatně v průběhu řízení netvrdil, že by důsledkem takové komunikace byla žádost o vysvětlení, tj. z jakého důvodu byla zaslána a jaká povinnost jí měla být splněna.

32. Vzhledem k tomu, že oznámení o spojení družstev bylo učiněno [titul]. [příjmení] (jako členem představenstva) za navrhovatele, pak jen navrhovatel by se mohl dovolat toho, že [titul]. [příjmení] překročil své zástupčí oprávnění, ale i toho, že se necítí být vázán obsahem e-mailů (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 2017, sp. zn. 23 Cdo 3989/2016, z 29. 8. 2007 sp. zn. 29 Odo 1635/2005 a ze dne 25. 10. 2005, sp. zn. 29 Odo 914/2004). Pokud se překročení zástupčího oprávnění dovolal a výhradu nevázanosti právním jednáním uplatnil účastník, kterému takové právo nesvědčí, nebylo důvodu posuzovat, jaký způsob jednání měl navrhovatel zapsán v obchodním rejstříku, zda byl tento způsob dodržen a zda navrhovatel schválil překročení zástupčího oprávnění bez zbytečného odkladu. Nebylo tak důvodu aplikovat rozhodnutí Nejvyššího soudu, které se dané problematiky týká, na niž odkazoval účastník.

33. S ohledem na závěry výše uvedené je třeba považovat napadená rozhodnutí představenstva účastníka a valného shromáždění na něj navazující za neplatná. V takovém případě bylo na místě se zabývat tím, zda jsou splněny podmínky podle § 260 odst. 1 o. z. a jsou dány důvody pro nevyslovení neplatnosti takových rozhodnutí.

34. Vyloučení navrhovatele z účastníka je třeba považovat jako nejprísnejší možné opatření, když v jeho důsledku přestal být členem účastníka. V důsledku pochybení účastníka došlo k vyloučení navrhovatele v rozporu se stanovami. Porušení stanov mělo přitom závažné právní následky. Nesplnění jedné z podmínek vylučuje možnost neplatnost rozhodnutí nevyslovit. Nelze dospět k závěru, že by byl dán zájem účastníka hodný právní ochrany neplatnost nevyslovit. Zájem účastníka je zachovat jeho vnitřní stabilitu, když zájmem navrhovatele jako člena svazu je, aby k případnému zániku jeho členství došlo jen z důvodů a za podmínek stanovami upravených. Namísto je zohlednit i legitimní očekávání členů svazu, že orgány svazu budou rozhodovat v přiměřených lhůtách a za podmínek uvedených ve stanovách, potažmo v zákoně, ve vztahu k jeho členům, kdy jejich porušení bude postiženo v obdobných případech obdobně, dostane se jim rovnocenné ochrany.

35. Z důvodů výše uvedených odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil včetně výroku o nákladech řízení, kdy v řízení před soudem prvního stupně úspěšnému navrhovateli byla přiznána náhrada nákladů řízení představovaná náklady za jeho právní zastoupení a zaplacený soudní poplatek, jak vyčísleny v bodě 52 odůvodnění, včetně nepřiznání nákladů řízení za neúčelně vynaložený úkon (viz bod 53 odůvodnění).

36. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení úspěšnému navrhovateli náleží odměna za jeho právní zastoupení v odvolacím řízení sestávající se z jednoho úkonu právní služby po 3 100 Kč (vyjádření k odvolání z 25. 6. 2024 podle § 9 odst. 4 písm. c), § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024), jedné náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024, jednoho úkonu za účast u jednání odvolacího soudu dne 22. 1. 2025 ve výši ve výši 5 620 Kč (dle § 9 odst. 4 písm. b), § 11 odst. 1 písm. g) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2025), jedné náhrady hotových výdajů po 450 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 1. 2025, 21% DPH ve výši 1 337,70 Kč podle § 137 odst. 3 o. s. ř. Náklady řízení jsou splatná k rukám zástupce navrhovatele podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve lhůtě podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

37. Za neúčelně vynaložený náklad odvolací soud považuje podání navrhovatele z 12. 12. 2024, kterým bylo reagováno na podání účastníka z 27. 11. 2024. Vyjádření navrhovatele nebylo odvolacím soudem žádáno, pouze mu bylo podání dáno na vědomí. Předmětem podání účastníka bylo sdělení dovolacímu soudu, že v skutkově obdobné věci bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu. Odvolací soud proto nepřiznal za tento úkon právní služby žádnou částku. Neboť se nejedná o úkon podřaditelný pod § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekučně.

Nebude-li povinnost stanovená tímto usnesením splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekučně.

Praha 22. ledna 2025

JUDr. Jitka Malá  
předseda senátu